

עפ"ת 12363/04/22 - רן ברלב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 12363-04-22 ברלב נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 10251173810

בפני כבוד השופטת רונית בש

המערער רן ברלב

נגד

המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

1. מונח לפניי ערעור שהוגש על הכרעת הדין מיום 15/2/22 ועל גזר הדין מיום 6/3/22 (להלן: הכרעת הדין וגזר הדין, בהתאמה) של בית משפט השלום לתעבורה חדרה (כב' השופטת עידית פלד) (להלן: בית משפט קמא). במסגרת הכרעת הדין הורשע המערער, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של נהיגה בשכרות, עבירה לפי סעיפים 62(3), 64ב(א)(3) וסעיף 39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961, וכן תקנה 169(א)(1) לתקנות התעבורה. בגזר הדין הוטלו על המערער העונשים, כדלקמן: מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים לבל יעבור תוך 3 שנים עבירה של נהיגה בשכרות, או נהיגה תחת השפעה או נהיגה בשכרות מחמת סירוב או נהיגה בפסילה; פסילה בפועל לתקופה של 24 חודשים, בניכוי 14 ימי פסילה מנהלית; פסילה מותנית לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי המערער לא יעבור העבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה ויורשע בגינה; קנס בסך 2,000 ₪.

כאן אבהיר כי בדיון לפניי חזר בו המערער מערעורו על הכרעת הדין ולפיכך אני מורה על מחיקת הערעור לגבי הכרעת הדין. ב"כ המערער ביקש בדיון הנ"ל בו התמקד בערעור על גזר הדין כי בית המשפט יורה על קיצור תקופת הפסילה בת השנתיים.

כתב האישום

2. מעובדות כתב האישום, אשר מכוחו הורשע המערער, עולה כי ביום 3/8/18 בשעה 01:24 בקיסריה, צומת קיט ושיט, נהג המערער ברכב מסוג אופנוע מ.ר. 9650630 או הניע את הרכב הנ"ל בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הוא 294 מק"ג, העולה על ריכוז של 240 מק"ג שנקבע בתקנות.

גזר הדין

3. במסגרת גזר דינו קבע בית משפט קמא כי מתחם העונש ההולם בנסיבותיו של תיק זה נע בין פסילת המינימום שקבע המחוקק לתקופה של 24 חודשים ועד לפסילה בת 36 חודשים, ולצד עונשים נלווים של מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, וקנס.

4. במסגרת השיקולים לצורך קביעת עונשו של המערער בתוך המתחם, ציין בית משפט קמא כי המערער לא קיבל אחריות על מעשיו, תוך שהדגיש כי כפירתו של המערער אינה נזקפת לחובתו ואינה מהווה שיקול עצמאי להחמרה בעונש. לקולה, ציין בית משפט קמא את ותק הנהיגה של המערער (משנת 1989) וכי אין בעברו הרשעות קודמות, וכן את העובדה שמדובר באירוע חד-פעמי. עוד צוין לקולה אורח חייו הנורמטיבי של המערער שהינו עובד הוראה מזה כ-14 שנים, לצד נסיבותיו האישיות, לרבות מצבו המשפחתי והעובדה שרישיונו נחוץ לו לצורך עבודתו והטיפול בהוריו אותם הוא סועד. בית משפט קמא סבר, כי נסיבותיו האישיות של המערער ורמת האלכוהול הנמוכה ביחס לרף האכיפה של העבירה של נהיגה בשיכרות, אינם מצדיקים סטייה מפסילת המינימום, ובסופו של דבר השית על המערער את העונשים כאמור בסעיף 1 לעיל.

נימוקי הודעת הערעור

5. בהודעת הערעור ביקש המערער להקל בדינו באופן שחלקו הארי של עונש הפסילה המינימלי שהושת עליו יהא על תנאי. המערער ציין את נסיבותיו האישיות, לרבות את היותו עובד הוראה מזה כ-14 שנה, מסייע בטיפול בהוריו הקשישים, וכן נעדר הרשעות קודמות חרף העובדה שהוא מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1989. המערער טען כי על פי הפסיקה, במקרים חמורים באופן ניכר, הושתו על נאשמים עונשי פסילה מקלים בהרבה. עוד הפנה המערער להצעת החוק לתיקון פקודת התעבורה, ולפיה מדרג הענישה ייקבע בהתאם לכמות האלכוהול הנמדדת בגופו של הנהג. נטען כי הצעת החוק מלמדת על נטייה להפחית בעונש המינימום והעמדתו לפי מדרג הקשור לריכוז האלכוהול שבגוף הנבדק. הוטעם כי לא ייתכן שעונשו של מי שבגופו נמצא ריכוז אלכוהול של 294 מק"ג, יהא זהה לעונשו של מי שנמצאה בגופו כמות גבוהה באופן ניכר.

טיעוני הצדדים בדיון

6. בדיון לפניי שב ב"כ המערער והדגיש את נסיבותיו האישיות של המערער, תוך שטען כי המערער הוא מורה בבית ספר תיכון, הסועד את הוריו המבוגרים שהינם ניצולי שואה. נטען כי המערער מתגורר בסמיכות להוריו ודואג להסעתם לצורך טיפולים רפואיים ורכישת תרופות. בנקודה זו צוין כי המערער והוריו מתגוררים במושב, במקום שאין בו תחבורה ציבורית, ומשכך נזקקים ההורים להסעה ברכבו של המערער שהינו המטפל העיקרי בהם.

7. עוד טען ב"כ המערער כי המערער הודה, במהלך הדיון בהליך זה, בביצוע העבירה של נהיגה בשכרות לאחר שחזר בו מהערעור על הכרעת הדין. נטען כי המערער מביע חרטה עמוקה וכי נטל אחריות מלאה על ביצוע העבירה תוך הבנת משמעות הנהיגה בשכרות.

8. ב"כ המערער ציין כי במשך תקופה של כ-4 שנים, מאז ביצוע העבירה, לא ביצע המערער כל עבירת תעבורה וזאת תוך שהדגיש כי תקופת הפסילה המנהלית שהושתה על המערער קוצרה מתקופה של חודש ימים לתקופה של שבועיים בלבד. נטען כי המערער אינו אדם הצורך אלכוהול או סמים ואינו מהווה סכנה למשתמשים בדרך. עוד נטען כי המערער מבקש להעביר מסר לחבריו ולתלמידיו להימנע מצריכת אלכוהול לפני נהיגה.

9. ב"כ המערער טען כי במכלול הנסיבות שבפנינו, לרבות בעובדה שבענייננו מדובר בכמות של אלכוהול הקרובה לרף המינימום שנקבע לצרכי אכיפה, יש כדי להוות נימוקים מיוחדים המצדיקים סטייה מעונש המינימום שקבע המחוקק, שהינו עונש של שנתיים פסילה בגין נהיגה בשכרות. בנקודה זו הפנה ב"כ המערער להצעת החוק הנזכרת, כאמור, בהודעת הערעור ולפיה פסילת המינימום בגין עבירה של נהיגה בשכרות תיקבע לפי מדרג של כמות אלכוהול שתימצא בגופו של מבצע העבירה.

10. בסיכומו של דבר, ביקש ב"כ המערער, לקבל את הערעור ולהפחית מתקופת הפסילה בת השנתיים שהושתה, כאמור, על המערער. כאן אציין כי המערער עצמו הבהיר בדיון לפני כי הוא לוקח אחריות על מעשיו וכי ארבע השנים האחרונות מאז ביצוע העבירה, היו קשות עבורו.

11. ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור, תוך שטען כי המקרה דנן אינו חוסה תחת מקרה של נסיבות מיוחדות המצדיק חריגה מפסילת המינימום שקבע המחוקק. נטען כי הצעת חוק אליה הפנה ב"כ המערער טרם נכנסה לתוקף וכי כיום קובע המחוקק פסילת מינימום של שנתיים. עוד נטען ע"י ב"כ המשיבה, כי נסיבותיו האישיות של המערער, לרבות הטיפול בהוריו, אינן מהוות נימוקים מיוחדים ואף בכמות של האלכוהול בענייננו, אין כדי להוות טעם מיוחד המצדיק חריגה מעונש מינימום של שנתיים פסילה.

12. בסיכומו של דבר, טען ב"כ המשיבה כי כוונת המחוקק הייתה למנוע פגיעה בחיי אדם ע"י נהיגה בשכרות וביקש לדחות את הערעור.

דין והכרעה

13. אקדים ואציין כי אני סבורה שבמכלול הנימוקים שהובאו, כאמור, מפי ב"כ המערער, יש לראות משום נימוקים מיוחדים, אשר יש בהם כדי להצדיק סטייה מענישת המינימום שקבע המחוקק בגין עבירה של נהיגה בשכרות, שהינה, כאמור, ענישה של שנתיים פסילה.

14. סעיף 39א' לפקודת התעבורה, הדן בענישה בגין עבירה של נהיגה בשכרות, קובע כדלקמן:

"הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 62(3), דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק

רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנתיים ... אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר".

15. בהצטברות של מכלול הטעמים במקרה דנן יש כדי להוות נסיבות מיוחדות המצדיקות את קיצור תקופת הפסילה שהושתה על המערער וחריגה מפסילת המינימום. ראשית, יש לתת את הדעת לכך שבגופו של המערער נמצאה כמות אלוהול נמוכה בהתייחס לרף האכיפה של עבירת הנהיגה בשכרות. אכיפת העבירה מבוצעת בריכוז של יותר מ- 290 מק"ג אלוהול בליטר אוויר נשוף אף שעל פי התקנות הוגדר רף של 240 מק"ג אלוהול בליטר אוויר נשוף. אי לכך, ריכוז של 294 מק"ג אלוהול בליטר אוויר נשוף מהווה, לכל הדעות, כמות נמוכה וגבולית בהתייחס לרף האכיפה. לכך יש להוסיף לקולה את עברו הכמעט נקי לחלוטין של המערער המחזיק ברישיון נהיגה מאז שנת 1989 (בעברו הרחוק של המערער הרשעות בודדות בעבירות תעבורה קלות). עוד יש לציין, לטובת המערער, כי בארבע שנים האחרונות, מאז ביצוע העבירה, לא נפתחו נגדו תיקי תעבורה כלל, דבר הממחיש כי אין עסקין במי שמסכן את ביטחון המשתמשים בדרך ותומך בדברי ב"כ המערער לפיהם המערער הוא אדם נורמטיבי שאינו שותה אלוהול. לכל אלו יש להוסיף את העובדה שבדין לפניי חזר בו המערער מערעורו על הכרעת הדין ולקח אחריות על ביצוע העבירה, על כל המשתמע מכך. לכל הנסיבות הנ"ל יש גם להוסיף את העובדה שהמערער סועד את הוריו שהינם ניצולי שואה הזקוקים בגילם המבוגר להסעה לצרכי טיפולים ורכישת תרופות.

16. בכל הטעמים הנ"ל יחדיו יש כדי להוות, לדידי, נסיבות מיוחדות המצדיקות את הפחתת תקופת הפסילה שהושתה על המערער באופן של חריגה מפסילת המינימום שקבע המחוקק. כפי שטען ב"כ המשיבה, אכן כוונת המחוקק בהשית את פסילת המינימום, הייתה למנוע פגיעה בחיי אדם, שהרי העבירה של נהיגה בשכרות מגלמת בחובה פוטנציאל של מסוכנות ממשית לחיי המשתמשים בדרך. עם זאת, יש לתת את הדעת לכך שבמקרה דנן מצביעות הנסיבות שבפנינו כי אין עסקין במי שעתיד לסכן את בטחון המשתמשים בדרך. כאן אציין כי עסקין במעידה חד-פעמית ונקודתית של המערער אשר למד את לקחו ממקרה זה. ועוד אדגיש כי בדיקת המאפיינים שנערכה למערער נמצאה תקינה, דבר המלמד על מסוכנות פוטנציאלית נמוכה בעת הרלוונטית ומתיישב עם כמות האלוהול הנמוכה שנמצאה בגופו של המערער.

17. בהתקיים הנסיבות המיוחדות שפורטו לעיל, הרי שיש להורות במקרה זה על פסילה לתקופה קצרה יותר מתקופת המינימום של שנתיים.

18. בסיכומי של דבר, אני מורה על קבלת ערעורו של המערער על גזר הדין באופן שתקופת הפסילה שהושתה על המערער תקוצר לתקופה של 15 חודשים בניכוי 14 ימי פסילה מנהלית. יתר רכיבי הענישה בגזר הדין יישארו על כנם.

המזכירות תמציא עותק פסק הדין לבאי כוח הצדדים.

ניתן היום, ג' סיוון תשפ"ב, 02 יוני 2022, בהעדר הצדדים.